

МОЕТО ЩАСТИЕ

Мойто щастие е скромно.
То ме чака сутринь тамъ,
дето свѣтло и огромно
вдига слънце своя храмъ.

Тамъ люлѣй се цвѣтъ до цвѣта,
Божи кравички пълзятъ,
пръпката птици изъ дървета,
пеперуди се въртятъ.

Съ тѣхъ въвв чиста, вѣрна дружба
всѣки съ химнъ на свой езикъ
вършимъ благодарна служба
на Твореца си великъ.

Ник. В. Ракитинъ

ДЖБЪ

Цѣфнала поляна,
Старъ срѣдъ нея джбъ.
Не съ една е рана,
не съ една е скръбъ.

Той се бори съ бури.
Пролѣтъ щомъ изгрѣй,
врѣхъ забилъ въ лазури,
гордъ се зеленѣй.

Радва се на всичко
и разгрѣща пакъ
зарадъ всѣка птичка
своя гжстъ шумакъ.

Ник. В. Ракитинъ

Вагонътъ бѣше препълненъ съ пътници и багажъ. Всички отиваха за Изворския панаиръ. Савата едва намѣри едно мѣстенце на края на пейката. И той отиваше на панаира да помага на баща си, който има-

ше тамъ сергия съ мѣниста и кръстчета.

Влакътъ фучеше край рѣката, мушкеше се въ тунели, и после слънцето отново играеше въ прозорцитѣ. Отвън бѣгаха телеграфнитѣ стълбове съ